

K , dnia 23.01.2013 roku,

Trybunał Konstytucyjny Rzeczypospolitej Polskiej
Al. J. Ch. Szucha 12A
00-918 Warszawa

Skarżący: adwokat M T , zam. ul. , K
prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Kancelaria Adwokacka
Adwokat M T , ul. , K , numer
wpisu na listę adwokatów

SKARGA KONSTYTUCYJNA

Działając w imieniu własnym na podstawie art. 79 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

zaskarżam skargą konstytucyjną

przepis art. 394² § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), w zakresie, w jakim nie daje podstaw do zaskarżenia postanowienia sądu drugiej instancji w przedmiocie przyznania kosztów zastępstwa procesowego z tytułu pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym

któremu zarzucam

niezgodność z art. 77 ust. 2 oraz art. 78 w zw. z art. 176 ust. 1 oraz w zw. z art. 32, art. 45 ust. 1 oraz w zw. z art. 65 ust. 2 i 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze (tj. Dz.U. 2009, Nr 146, poz. 1188) i § 13 ust. 4 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2002, Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.), poprzez pozbawienie konstytucyjnego prawa do sądu, naruszenie zasady równego traktowania przez władze publiczne, zasady niedyskryminowania oraz zasady proporcjonalności w ograniczeniu konstytucyjnego prawa do sądu,

i wnoszę o:

orzeczenie, że art. 394² ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), w zakresie, w jakim nie daje podstaw do zaskarżenia postanowienia sądu drugiej instancji w przedmiocie przyznania kosztów zastępstwa procesowego z tytułu pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym jest niezgodny z art. art. 77 ust. 2 oraz art. 78 w zw. z art. 176 ust. 1 oraz w zw. z art. 32, art. 45 ust. 1 oraz w zw. z art. 65 ust. 2 i 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze (tj. Dz.U. 2009, Nr 146, poz. 1188) i § 13 ust. 4 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2002, Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.),

1. Podstawy skargi konstytucyjnej

Postanowieniem z dnia października 2012 r. (doręczonym Skarżącej dnia 26.10.2012 r.) Sąd Apelacyjny w K , Wydział I Cywilny, w sprawie rozpoznawanej pod sygn. akt odrzucił zażalenie Skarżącej skierowane do innego składu Sądu Apelacyjnego niż skład orzekający w przedmiotowej sprawie na postanowienie Sądu Apelacyjnego w K , Wydział I Cywilny z dnia września 2012 r.

W/w orzeczenie doprowadziło do naruszenia konstytucyjnego prawa do sądu, określonego w art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, które polega między innymi na zagwarantowanym przez art. 78 Konstytucji prawie do zaskarżania orzeczeń w ramach dwuinstancyjności postępowania gwarantowanej przez art. 176 ust. 1 Konstytucji. Naruszenie to miało związek z naruszeniem § 13 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu określającym w oparciu o art. 65 ust. 4 Konstytucji sposób ustalania minimalnego wynagrodzenia za narzucone przymusem wynikającym z art. 21 ust. 3 ustawy Prawo o adwokaturze w zw. z art. 65 ust. 2 Konstytucji świadczenie przez adwokata pomocy prawnej z urzędu. W związku z przedmiotowym orzeczeniem została naruszona zasada równości określona w art. 32 a także zasada, iż ustawa nie może nikomu zamykać drogi sądowej dochodzenia swoich naruszonych praw określona w art. 77 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Zaskarżone orzeczenie odrzucając zażalenie Skarżącej na wysokość przyznanego jej wynagrodzenia z tytułu obrony świadczonej z urzędu zamyka tym samym ostatecznie drogę do dochodzenia prawa przyznania wynagrodzenia w przewidzianej przez przepisy wysokości. W uzasadnieniu powołanego orzeczenia Sąd wskazał, iż postanowienie Sądu Apelacyjnego dotyczące przyznania pełnomocnikowi powoda wynagrodzenia tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu nie jest zaskarżalne, co doprowadziło do odrzucenia złożonego przez Skarżącą zażalenia. Tym samym Skarżąca wyczerpała drogę prawną do zaskarżenia błędnego postanowienia Sądu Apelacyjnego w zakresie wysokości przyznanego kosztów z tytułu pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Sąd Apelacyjny wskazał, iż art. 394² § 1 k.p.c., który przewiduje w określonych przypadkach możliwość wniesienia zażalenia do innego składu Sądu II instancji nie przewiduje możliwości wniesienia zażalenia na wysokość przyznanego wynagrodzenia z tytułu pomocy prawnej świadczonej z urzędu, gdyż, zdaniem Sądu, nie jest to orzeczenie w przedmiocie kosztów procesu. Żadne inne środki zaskarżenia Skarżącej nie przysługują.

2. Uzasadnienie

Zarządzeniem z dnia .07.2012 r. Dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej w K wyznaczył Skarżącą – adwokata M T pełnomocnikiem z urzędu J M w celu sporządzenia w imieniu tegoż skargi kasacyjnej. Po zbadaniu sprawy pełnomocnik poinformowała zarówno Dziekana ORA jak i Sąd Apelacyjny o odmowie opracowania skargi z uwagi na brak podstaw do jej sporządzenia wnosząc jednocześnie o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego z tytułu pomocy prawnej świadczonej z urzędu. W odpowiedzi na ten wniosek postanowieniem z dnia .09.2012 r. Sąd Apelacyjny w K , Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. akt przyznał Skarżącej wynagrodzenie w wysokości zł w tym zł podatku VAT. Postanowienie to Skarżąca zaskarżyła, w terminie 7 dni od jego otrzymania, w oparciu o art. 394² § 1 k.p.c. do innego składu Sądu Apelacyjnego niż skład orzekający w sprawie. Skarżąca wskazała, iż zgodnie z obowiązującymi przepisami, a to § 13 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, za sporządzenie opinii o

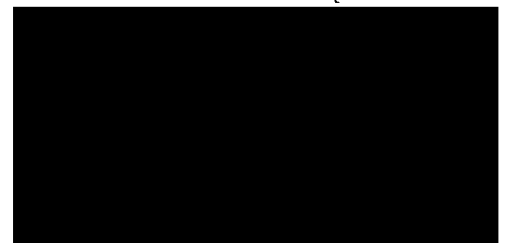
braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej minimalna stawka wynagrodzenia dla adwokata, który nie prowadził sprawy w drugiej instancji, wynosi 75 % stawki minimalnej, nie mniej niż 120 zł. Sformułowanie „nie mniej niż 120 zł” oznacza, iż w sytuacji, gdy 75% stawki minimalnej okazałoby się kwotą niższą niż 120 zł, w każdym razie pełnomocnikowi należy się jednak ta minimalna kwota.

Stawka minimalna w niniejszej sprawie, w której wartość przedmiotu sporu wynosiła zł, zgodnie z § 6 pkt. 6 tegoż rozporządzenia wynosiła zł, zaś 75% z tej kwoty to kwota zł. Tymczasem Sąd zasądził pełnomocnikowi tytułem wynagrodzenia kwotę zł, stąd też zażalenie okazało się konieczne i uzasadnione.

W odpowiedzi na to zażalenie działający w innym składzie Sąd Apelacyjny wydał dnia .10.2012 r. postanowienie o odrzuceniu zażalenia z uwagi na niezaskarżalność postanowienia.

Brak w obowiązującym ustawodawstwie przepisu umożliwiającego pełnomocnikowi działającemu z urzędu, a zatem w wyniku nałożonego na niego przez ustawę przymusu, zaskarżenie wysokości wynagrodzenia przyznanego mu z tytułu świadczonej z urzędu pomocy prawnej w sytuacji, gdy wynagrodzenie to zostało przyznane w rażąco niskiej wysokości sprzecznej z przepisami prawa określającymi wysokość wynagrodzenia w takich przypadkach, oznacza, iż pełnomocnikowi odmawia się prawa do dochodzenia zagwarantowanych ustawą praw. Przepisem umożliwiającym zaskarżanie rozmaitych postanowień Sądu II instancji jest przepis art. 394² § 1 k.p.c., który jednak w katalogu postanowień podlegających zaskarżeniu nie przewiduje postanowienia dotyczącego przyznania pełnomocnikowi wynagrodzenia z tytułu pomocy prawnej z urzędu, stąd też ten właśnie przepis Skarżąca wskazuje jako niezgodny z przepisami Konstytucji w zakresie, w jakim pomija możliwość zaskarżenia postanowienia dotyczącego wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu. Określenie przez Sąd Apelacyjny postanowieniem wysokości wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu w postępowaniu dotyczącym złożenia skargi kasacyjnej jest dla pełnomocnika w tym zakresie postanowieniem o charakterze pierwszoinstancyjnym. Zgodnie zatem z normami Konstytucji winna istnieć możliwość zaskarżenia tego postanowienia, której obowiązujące przepisy prawa nie przewidują. Stąd niniejsza skarga jest uzasadniona i wnoszę o jej uwzględnienie.

Skarżąca

Załączniki:

- 1) uwierzytelniona kopia postanowienia Sądu Apelacyjnego w K , Wydział I Cywilny z dnia .09.2012 r., sygn. akt
- 2) uwierzytelniona kopia zażalenia Skarżącej z dnia .09.2012 r.,
- 3) uwierzytelniona kopia postanowienia Sądu Apelacyjnego w K z dnia .10.2012 r., sygn. akt
- 4) uwierzytelniona kopia zaświadczenia ORA w K z dnia .08.2002 r. o wpisie Skarżącej na listę adwokatów Izby K
- 5) 4 odpisy skargi i załączników.